СЛОВО НА НЕГОВО ПРЕОСВЕЩЕНСТВО БРАНИЦКИ ЕПИСКОП ГРИГОРИЙ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”, В ДЕНЯ, В КОЙТО ПОЧИТАМЕ ПАМЕТТА НА СВ. МЪЧЕНИК ТРИФОН

Честни отци,
Възлюбени в Господа братя и сестри,
Ето, че днес отново сме в тази богоспасяема енория от Софийска епархия, където последните години по традиция извършваме света Божествена Литургия, водоосвещение и освещаваме лозницата, а чрез нея всички овощия, изпълнявайки стародавна традиция.
В днешния ден си припомняме житието на свети великомъченик Трифон. Този, който в днешния ден събира в храмовете Господни вярващия народ за молитва и изпросване на Божието благословение и благодат. Припомняме си живота на този, който, имайки всичко, го пренебрегна, за да наследи Царството Божие. Имаше възможност да бъде богат човек, да живее спокойно и да няма никакви грижи, неприятности и страдания. Но ето, че той пренебрегна това, загърби всичко това, за да търси Царството Божие – това, което никой не може да му отнеме, това, за което живеят с надежда всички, повярвали в Господа Иисуса Христа. Той беше така възпитан в истинска вяра в Господа Иисуса Христа, жива вяра, че дори още като младеж, като юноша извършваше чудеса с името Христово. Именно със своята вяра в Господа Иисуса Христа той изцери и дъщерята на император Гордиан – този, който тогава не пакостеше и не гонеше християните. И, виждайки това, той възнагради богато юношата Трифон, който единствен успя да изцери дъщеря му, и той, вместо да се възползва от това богатство – раздаде го на всички нуждаещи се по пътя към своя дом, а спечели много други човеци за Господа Иисуса Христа. Защото се твърди, че дори самият император станал таен християнин, след като видял какви чудеса се извършват с името Христово от един неучил за лекар, но вярващ в Господа младеж. Но след него настъпили гонения за християните. Започнали да преследват всички, които вярват в Господа Иисуса Христа и да ги принуждават да принасят жертва на бездушните идоли и да се отричат от името Христово.
Именно тогава настанало време, в което светият великомъченик Трифон е трябвало да реши какво да стори. Още повече, че когато е бил наклеветен, че е християнин и че с името Христово върши вълшебства и изцерения, той разбрал за това много преди войската, изпратена да го арестува, да пристигне в неговото село. Но той предпочете не да се скрие, не да избяга, а да застане да посрещне тези, които идваха за него, да го арестуват и отведат пред управителя и там да засвидетелства пред множество народ своята вяра в Господа Иисуса Христа. Никой не беше в състояние да го отлъчи от Господ – нито заплахите, нито обещанията, нито последвалите след това мъчения, тъмница и пак мъчения. Всичко това той претърпя с вярата в Господ Иисус Христос. Той не пожела нищо друго, освен Царството Божие и живот в това Царство Небесно, заедно с Господа Иисуса Христа и ангелите небесни. Той твърдо отстоя

своята вяра и показа, че е вярващ не само по кръщение, но и по живот и дело. Показа, че живее за Христа и умира за Христа. И това го направи един от Христовите следовници и наследници на Царството Божие. Предаде душата си на Господа, преди да бъде изпълнена смъртната присъда над него, но проля кръвта си за Господ Иисус Христос и бе причислен към лика на светиите-мъченици Христови.

Нека в днешния ден, събрани в храмовете Господни, да си припомним неговото житие. Да благодарим на Бога, че Той е довел до наше знание за житието на този свети велик мъченик, за да можем да го имаме като пример за подражание И нека, следвайки неговия пример и подражавайки на неговия живот, да вървим и ние по пътя към Царството Божие. Да не се отказваме, да не се плашим, когато някой ни притесни заради името Христово, а спомняйки си за светия великомъченик, да изповядваме смело своята вяра в Христа, да отстояваме истините на Православната вяра и живеем с надежда за възкресение и вечен живот. Амин.

Произнесено от Негово Преосвещенство Браницки епископ Григорий – викариен епископ на Софийски митрополит, 1 февруари 2017 г., храм „Св. прор. Илия”, София